

[Simonsen.]

som helhed kan nå frem til at få skabt en økonomisk baggrund for en større og større social udvikling.

Jeg synes — og lad dette være mine afsluttende bemærkninger — at modstanderne påtager sig et eventyrligt stort ansvar i denne debat, og at man i virkeligheden spiller hasard med danske borgere, når man præsenterer plakater som den, jeg nævnte fra busserne her i København, om pensionerne. Når man fortæller alle disse ting om arbejdskraftens bevægelighed osv., skaber man den utryghed, som hr. Overgaard Nielsen så gerne ville væk fra. Man skaber utryghed på et urealistisk grundlag. Konsekvensen af det er — uden at jeg skal gå ind i de økonomiske overvejelser, som har været stærkt fremme i debatten — at man udelukker Danmark fra et fællesskab, som måske er vores eneste chance for at opretholde fuld beskæftigelse og udvikle vort sociale serviceniveau også frem i tiden.

Hvis vi f.eks. baretager forskningsområdet, som i fremtiden vil være den grundlæggende betingelse for dansk industris udvikling, må man gøre det klart, at Danmark isoleret ikke har nogen chance for at løse denne opgave. Vi kan kun fremme vores industrielle udvikling i det øjeblik, vi går ind i Fællesskabet og får andel i den fælles forskning, der finder sted inden for fællesmarkedet. Det er i virkeligheden det, der skal give baggrunden for vores industrielle ekspansion. Det er det, der skal give baggrunden for, at vi kan opretholde vore arbejdspladser og udbygge vort sociale niveau, vort uddannelsesniveau osv. Jeg synes, modstanderne skulle tænke over endnu en gang, hvilken hasard de i virkeligheden i denne tid spiller med danske vælgere.

Grethe Philip: Det kan ikke undre, at mange kvinder under fællesmarkedsdebatten har spurgt: hvordan vil det gå os som kvinder, hvis vi går ind i EF? Kan vi risikere en forringelse af vor stilling? Skal dette spørgsmål vel ikke være helt afgørende for éns endelige stillingtagen til fællesmarkedet, så ville kvinderne dog være nogle mærkelige sløve væsener, hvis de ikke på et eller andet tidspunkt stillede det og bad om at få klare kendsgerninger frem og få en argumentering for hvert

enkelt af de områder, der specielt vedrører kvinderne.

Jeg synes, det hører med til det mere positive ved fællesmarkedsdebatten, at så mange kvinder er blevet sig stærkere bevidst, at ligestillingen mellem mænd og kvinder er et gode, som vi ønsker at bevare og udbygge yderligere.

Mange EF-modstandere bruger dette krav om ligestilling som et led i kampagnen mod en indtræden i EF. Argumentationen går i det væsentlige på, at kvinderne i de lande, der nu tilhører fællesmarkedet, har en væsentlig ringere stilling i ægteskabet og på arbejdsmarkedet end de danske kvinder, og at kvinderne i EF-landene i social henseende er ringere betrygget.

Også jeg mener, at ligestillingen i Danmark er bedre, men forskellen er nu nok ikke så stor, som vi af og til går og forestiller os, og der foregår netop i disse år en betydelig udvikling, der nærmer forholdene til hinanden. Men jeg kan ikke se, hvordan vi ved at holde os uden for EF kan støtte kvinderne inde i EF. Tværtimod. Vi har da meget større muligheder og chancer for at støtte den udvikling, der allerede er i gang, hvis vi kan være med i hele den diskussion, der foregår, i de debatter, der er på forskelligt plan, i drøftelserne være med til at orientere om vore synspunkter og om den udvikling, vi har haft i Danmark, og hvilken argumentation der er ført frem.

Jeg nævner dette med fare for, at nogen skal sige: ja men der foregår jo altså netop en diskussion, noget, der kan påvirke os. Jeg skal komme tilbage til det senere. Selvfølgelig — og det er det, jeg gerne vil have sagt her i dette afsnit — vil der blive mange samtaler mand og mand imellem; vi ved også, at de familiepolitiske problemer vil blive draget frem i forskellige rapporter, og det er dér, jeg gerne vil have at den danske stemme også skal høres.

Vi kan også se snævrere på det og koncentrere os om, hvordan det går os selv. Hvordan vil det, at vi går ind i EF, komme til at påvirke de danske kvinders stilling? Jeg frygter ikke, at de danske kvinders stilling bliver forringet, og jeg baserer i det væsentlige min vurdering på et studium af de to redegørelser, et justitsministerielt udvalg har afgivet om ligestillingsproblematikken. Af disse redegørelser fremgår det